

Tablice rejestracyjne świata (21). Irlandia

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 25, listopad 2011 23:00

Grzegorz P. Kubalski

Odśloni: 16663

Irlandia – w odróżnieniu od większości krajów europejskich – nie ustaliła jednolitej czcionki, jaka ma być używana na tablicach rejestracyjnych do wypisania numeru rejestracyjnego. W ramach popularyzacji własnego języka zapewniła też, że każdy, widząc irlandzką tablicę rejestracyjną, będzie mógł poznać nazwę irlandzkie nazwy miejscowości.

Obowiązujący obecnie schemat numeracji pojazdów został wprowadzony w roku 1987. Składa się on z oddzielonych łącznikami: dwóch cyfr, jednej lub dwóch liter oraz końcowego bloku liczącego nie więcej niż sześć cyfr. Pierwsze dwie cyfry pokrywają się z końcowymi dwoma cyframi roku pierwszej rejestracji pojazdu w Irlandii, zatem „87” oznacza pojazd zarejestrowany w roku 1987, zaś „11” pojazd zarejestrowany w roku 2011. Środkowa grupa literowa oznacza miejsce rejestracji pojazdu. Co do zasady ma ona dwie litery pokrywające się z pierwszą i ostatnią literą miasta, w którym nastąpiła rejestracja (np. „CW” oznacza Carlow). Od tej zasady istnieją wyjątki:

- największe miasta mają kod jednoliterowy. Są to: Cork (C), Dublin (D) i Galway (G);
- w przypadku, gdy odrębnie wydawane są numery rejestracyjne dla miasta oraz dla hrabstwa, hrabstwo ma standardowe dwuliterowe oznaczenie, zaś miasto – jednoliterowe. W konsekwencji pojazd z hrabstwa Limerick ma oznaczenie „LK”, zaś z miasta Limerick „L”. Analogicznie jest w przypadku Waterford – oznaczenia to odpowiednio „WD” i „W”;
- Tipperary ma dwa oznaczenia związane z podziałem na odrębne okręgi rejestracyjne pojazdów: Tipperary South (TS) i Tipperary North (TN);
- w dwóch przypadkach – ze względu na kolizję oznaczeń – kod musiał być skonstruowany odmiennie. I tak: Kilkenny ma oznaczenie „KK” („KY” jest zajęte przez Kerry), zaś Wexford ma oznaczenie „WX” („WD” przysługuje hrabstwu Waterford).

Ostatnia grupa cyfr oznacza numer kolejny pojazdu zarejestrowanego w danym miejscu w danym roku. Numer „1” w takich miejscach rejestracji jak Cork, Dublin, Limerick i Waterford zastrzeżone są dla burmistrza danego miasta. Prawo irlandzkie przewiduje możliwość zarezerwowania określonego numeru rejestracyjnego, jednakże nie wcześniej niż 1 listopada roku poprzedzającego rok rejestracji.

Irlandia była pierwszym krajem Unii Europejskiej, który wprowadził na tablicach rejestracyjnych euroband. Nastąpiło to w 1991 roku, krótko przed wprowadzeniem eurobandu przez Portugalię. Tablica rejestracyjna ma białe tło i czarne znaki. Wyróżnik kraju to „IRL”. Prawo wymaga by na tablicy rejestracyjnej ponad numerem rejestracyjnym znajdowała się nazwa miejsca rejestracji w języku irlandzkim. W konsekwencji np. samochody z Dublinu mają nad numerem rejestracyjnym słowa „Baile Átha Cliath”, zaś samochody z miasta Waterford – „Cathair Phort Láirge”.

Z systemu numeracji obowiązującego przed 1987 roku zachowane zostały dwa kody literowe: „ZZ” oznacza pojazdy rejestrowane tymczasowo, na okres nie przekraczający jednego miesiąca, zaś „ZV” (fakultatywnie) oznacza pojazdy mające więcej niż 30 lat rejestrowane pierwszy raz w Irlandii. Tablice takie mają białe znaki na czarnym tle i prócz kodu literowego zawierają jedynie numer porządkowy.

Warto dodać, że Irlandia prowadzi powszechnie dostępną bazę zarejestrowanych pojazdów. Pod adresem <http://www.irishlicenseplates.com> znając numer rejestracyjny pojazdu można uzyskać potwierdzenie zarejestrowania pojazdu wraz z jego parametrami. Nie są natomiast w ten sposób dostępne dane o właścicielu.